GAZETA KRAKOWSKA

Nro 73.

z KRAKOWA dnia 10 WRZEŚNIA 1826 ROKU w NIEDZIELĘ.

Z *Petersburga d.* 31 *Lipca d. K.*
(Z Kuryiera Litewskiego.)

Do Nayiaśnieyszego i Naypotężnieyszego Cesarza i Samodzierzcy Wszech Rossyy. Naywyższego Sądu Karnego pokorny rapport.

Naywyższy Sąd karny, ustanowiony manifestem z dnia 1 Czerwca r. b., aby zaiał się sprawą zbrodniarzy stanu, podaiąc pod rozwagę W. C. Mości wyrok na nich zapadły, skreślił, w następnym obrazie, cały porządek iakiego się trzymał w czynnościach swoich.

Tryb procedury karney opisany iest wprawdzie przez ustawy powszechne; ale ten tryb nie mógł bydź dostatecznym w sprawie wyższych przestępstw stanu. Dla tego też W. C. Mość, mianuiąc Sąd naywyższy, raczyłeś udzielić mu dodatkowe prawidła, oparte na ogólnym porządku sądownictwa, a dla pośpiechu dzieła konieczne.

Dnia 3 Czerwca, Sąd naywyższy rozpoczął swoie obrady czytaniem manifestu W. C. Mości; następnie wysłuchał rapportu Kommissyi śledczey i szczególnych obiaśnień o każdym obwinionym, ułożonych przez tęż Kommissyią z akt oryginalnych. — Cokolwiek o tych przestępstwach znane było Sądowi z poprzednich doniesień, to wszystko, przy czytaniu papierów, stawiło mu się w zatrważaiącym ogóle zgromadzonych okoliczności. Im więcey poznawał on szczegóły, tem więcey rozszerzała się przed nim otchłań niegodziwości i moralnego zdziczenia; doznanie iuż uczucia zgrozy i wstrętu z nową mocą odżyły.

Ale Sąd nie mógł, nie powinien był powodować się takiem natchnieniem: umiał on ocenić przestępstwa; wszelako dotąd tylko oskarżonych widział przed sobą. Jakkolwiek wiarogodne mogły bydź akta Kommissyi, tryb iednak postępowania Sądowego i prawidła przez W. C. Mość wskazane, wymagały osobistego potwierdzenia tych zeznań. Były dwa środki ku temu; albo stawienie obwinionych przed Sądem, albo wysłanie do nich Kommissyi przez niego i z iego grona mianowaney. W. C. Mość raczyłeś wybór zdaniu Sądu zostawić. Przyiął więc ostatni, zarówno pewny, lecz dogodnieyszy przy znakomitey liczbie oskarżonych.

Kommissyia rozpoznawcza dopełniła iak nayściśley włożonego na się obowiązku. — Wszyscy bez wyiątku obwinieni, własnoręcznemi podpisami, swoie poprzednie zeznania stwierdzili. Było im ieszcze wolno dopełnić tych zeznań w iakimkolwiek sposobie, któryby poczytali za potrzebny do usprawiedliwienia swoiego; pięciu z nich użyło tey wolności, i w samey rzeczy dało nieiakie obiaśnienia. A chociaż Kommissyia nie znalazła w tem nic ważnego i istotnego, niemniey przedstawiła to naywyższemu Sądowi. Za iego zdaniem przyłączono te obiaśnienia do sprawy, i przyięto do wspólnego z nią rozpoznania.

Tak dopełniwszy przeyrzenia badań, Sąd zaczął czytać prawa istnące na wykroczenia tego rodzaiu, i w osobney kopii załącza ie tu ze wszystkiemi ich szczegółami.

Z zastósowania tych ustaw do samey sprawy, koniecznie nasuwały się dwa następuiące pytania:

1) Do iakiego rodzaiu przestępstw należą przestępstwa obięte w aktach Kommissyi śledczey? — Sąd iednogłośnie uznał, że wszystkie są zbrodnią stanu, w naszem prawodawstwie pod imieniem "dwóch pierwszych punktów" znaioma.

2) Prawa nasze iakie wyznaczaią kary za te przestępstwa? — Sąd uznał i iednogłośnie postanowił, "że zbrodnie obięte w aktach Kommissyi, i dwukrotnie stwierdzone własnem obwinionych zeznaniem, bez wyiątku, podlegała karze śmierci."

Ten ieden i ogólny wyrok kończył iuż sprawę w całey iey prawney ścisłości. Surowość praw naszych nie dozwala czynić żadnych stopniowań w takim rodzaiu winy. Wszyscy zarówno: działaiący, zezwalaiący, maiący udział, nawet ci, którzy wiedzieli a iednak nie donieśli o zamiarze ściągnienia ręki na świętą głowę Cesarzą, lub czyiąkolwiek z iego rodziny, tudzież o zamiarze powstania i woyskowego rokoszu, wszyscy bez wyiątku, ulegaią karze śmierci, i w ścisłem prawa znaczeniu, wszyscy iednym ogólnym wyrokiem na tę się karę wskazuią.

Ta zbawienna surowość praw naszych może bydź tylko łaskawością Monarchy złagodzona; lecz złagodzona w części, iako wyiątek, w wiadomym i oznaczonym przypadku, nie zaś iako prawidło ogólne, które zawsze iest iedno i to samo w całey swey mocy i dzielności.

Z tego właśnie względu raczyłeś, Nayiaśnieyszy Panie, i w ninieyszem zdarzeniu nayniłościwiey rozkazać, ażeby Naywyższy Sąd karny oznaczył: "w iakim stopniu powiększa się lub zmnieysza wspólna zbrodnia występnych przez odrębny i właściwy udział każdego członka; żeby oznaczył podziały rozmaitych stopni przewinienia; aby na każdy karę przepisał; aby wreszcie na te podziały i stopnie wszystkich oskarżonych rozróżnił." (Art. dodatkowych oddział 11, art. 3, 12, 13 i 14).

W skutek tey woli, celem przygotowania zasad, do których podziały zastosować się były powinny, mianowana została z grona Sądu osobna Kommissyia. — Widoczną iest rzeczą, iż tey zasady podziałów szukać należało w sameyże sprawie. Dwa środki mogły posłużyć ku temu, to iest, Rapport Kommissyi śledczey, i akta do niego załączone. W rapporcie wszystkie wypadki wystawiono ogólnie; akta podaią ie z wszelkiemi szczegółami; w nich znayduią się odpowiedzi oskarżonych, ich własnoręczne lub podpisane przez nich zeznania, stwierdzone dwakroć, podczas śledztwa i przy rozpoznaniu. Kommissyia za słuszną rzecz osądziła, oba te środki ziednoczyć, to iest, porównać i sprawdzić obraz badań z samemi protokółami, a przeto odczytać i przeyrzeć osobno wszystkie akta od początku do końca. — O ile zawiłą tyle niezbędną była ta praca. Przez dokonanie iey, Kommissyia mogła naprzód rozpoznać szczegóły sprawy w całey ich rozciągłości, i zasady podziałów oprzeć nie na samym tylko Rapporcie, ale na aktach oryginalnych; powtóre, nietylko że przekonała się o dokładności rapportu i zgodności iego z aktami, ale nawet o dokładności, z iaką odbywały się badania. W tym ogóle 121 kategoryy, znalazła tylko sześć przypadków, i to nie bardzo znaczących, które wymagały nieiakiego obiaśnienia, co uznano za rzecz potrzebną przez Kommissyią śledczą dopełnić. — To iednak istoty rzeczy nie odmieniło wcale, lecz tylko okoliczności wykazały się w większem świetle.

W iakim porządku rozpoznawszy całą sprawę, Kommissyia przystąpiła do ustanowienia podziałów. Do tego, trzeba iey było oznaczyć główne rodzaie winy, w każdym odróżnić iey wszystkie względy i ułożywszy ie w porządku ich rozciągłości, ze składu i powiązania ich, zasady podziałów wyprowadzić.

Rodzaie winy.

Wszystkie różnorodne części tey rozległey sprawy, ogólnie ie uważaiąc, wystawiaią ieden główny zamiar, to iest, "zamiar wstrząśnienia Państwa, wywrócenia zasadniczych praw oyczyzny, obalenia całego porządku Monarchicznego."

Trzy środki, trzy główne rodzaie niegodziwości przedsiębrano dla dopełnienia tego zamiaru: 1) Caroboystwo, 2) powstanie, 3) rokosz woyskowy.

Względy winy.

Za każdym z tych głównych rodzaiów ciągnie się długi szereg występków. Te wszystkie, w ogóle do trzech stopni należą: 1) znaiomość zamiaru, 2) przyzwolenie nań, 3) oświadczenie się na spełnienie iego; każdy

atoli z tych stopni ma ieszcze swoie podziały, których wyszczególnienie następuiące:

Co do pierwszego.

1) Zamiar Caroböystwa przez ofiarowanie się własne na to, przez natchnienie lub wyznaczenie innych do tego; przez przyięcie na siebie tego czynu; przez obmyślenie środków dla dopełnienia onego. Tu także należy i rzeczywiste targnienie się na życie którego bądź Członka rodziny Cesarskiey.

2) Zamiar wytępienia rodziny Cesarskiey, lub zabicia którego z iey członków, przez poduszczenie drugich ku temu, przez pochwalenie wybraney na to osoby.

3) Zamiar uwięzienia Cesarza, lub kogo z Jego rodziny; zamiar wywiezienia iey z kraiu, przez ofiarowanie się własne, przez natchnienie, lub wyznaczenie drugich do tego.

4) Udział w powyższych zamiarach za pośrednictwem przyzwolenia, iakkolwiek bez osobistego na to oświadczenia się, lub wezwania innych ku temu.

5) Udział w zamiarze przez przyzwolenie, aby wywieźć Cesarską rodzinę, lub ią wolności pozbawić, chociażby mu towarzyszyło sprzeciwianie się zamiarowi Caroböystwa, lub śmierci czyiey z domu panuiącego.

6) Zuchwałe mowy tchnące Caroböystwem, miane nie na obradach taiemnych towarzystw, ale w rozmowie zwyczayney, dowodzące nie ułożonego zamiaru, lecz chwilowey myśli i zapędu.

7) Udział w zamiarach pod iakimkolwiek względem, przez przyzwolenie, a nawet przez ofiarowanie się osobiste, kiedy po niem odmieniono i cofnięto swe oświadczenia.

8) Udział w zamiarach przez przyzwolenie, które iednak odmieniono i cofnięto, tudzież gdy sprzeciwiano się wszelkim gwałtownym krokom.

9) Znaiomość zamiarów w iakimkolwiek bądź względzie, pewna lecz obojętna, to iest, bez przyzwolenia, bez sprzeciwiania się.

10) Znaiomość zamiarów w iakimkolwiek bądź względzie, bez przyzwolenia; a nawet sprzeciwiaiąc się celnieyszym względom.

Co do drugiego.

1) Założenie i kierunek taynych towarzystw, które bunt miały na celu; przysposobienie środkow do niego, lub wytknięcie czasu kiedy się miał rozpocząć; układanie proiektów; praw, konstytucyy, ogłoszeń, rot przysięgi; poduszczanie i namowy żołnierzy.

2) Czynny udział w tym zamiarze, kiedy go iuż inni byli powzięli; także udział, albo przez rozszerzanie pism buntowniczych, albo przez poduszczanie i namowy żołnierzy. Tu należą i osobiste zagraniczne związki w celu oderwania niektórych prowincyy od Cesarstwa.

3) Udział w tym zamiarze, przez rozszerzanie towarzystw, bądź za pośrednictwem tworzenia nowych braci, bądź za pośrednictwem przyięcia zleceń. Tu także należą wszelkie fałszerstwa, iako to użycie pieczęci i papierów.

4) Udział w zamiarze, ale bez przyzwolenia na kroki gwałtowne, a nawet sprzeciwiaiąc się onym.

5) Udział w organizacyi taynych towarzystw, późniey opuszczonych, tak dalece, iż nawet całkiem z towarzystwa się oddalono.

6) Dokładna znaiomość tego zamiaru iakkolwiek bez naymnieyszego spólnictwa.

7) Znaiomość iego niezupełna, a szczególniey iego gwałtownych środków, — czy przyymowano czy nie przyymowano członków.

Co do buntu.

1) Osobisty czynny udział w buncie, z przelewem krwi i zupełną znaiomością ukrytego celu; także przyzwolenie mianowania siebie iego głową, iakkolwiek bez przelewu krwi i osobistego udziału.

2) Osobisty czynny udział w buncie z przelewem krwi, chociaż bez zupełney znaiomości iego ukrytego celu.

3) Osobisty czynny udział z podburzeniem żołnierzy, przy zupełney znaiomości iego ukrytego celu.

4) Osobisty czynny udział z podburzeniem żołnierzy, iakkolwiek nie miano zupełney wiadomości o iego ukrytym celu; tudzież przygotowywanie towarzyszów przez proiekta i rady, z zupełną wiadomością iego ukrytego celu.

5) Osobisty czynny udział, lecz bez podburzenia żołnierzy; podburzenie bez osobistego udziału, z zupełną znaiomością ukrytego celu.

6) Osobisty czynny udział, bez podburzenia żołnierzy, lub podburzenie bez osobistego udziału, gdy nie miano zupełney znaiomości celu iego.

7) Znaiomość przygotowań do buntu,

bez osobistego udziału, ale z wiadomością iego ukrytego celu.

8) Przyzwolenie na bunt, nie znaiąc dokładnie iego ukrytego celu.

9) Znaiomość o maiącym nastąpić buncie, bez udziału w tem i bez wiadomości o ukrytym iego celu.

10) Osobisty czynny udział w buncie z podburzeniem żołnierzy, lub podburzenie bez udziału, chociaż po przyzwoleniu, bez znaiomości iednak celu ukrytego.

Takie są rozmaite względy winy, które Kommissyia odkryła i podzieliła.

Układ podziałów. Rzecz oczywista, że do ułożenia podziałów należało koniecznie zebrać te wszystkie względy w każdym rodzaiu winy, stosownie do ich wielkości. — Kto zawinił we wszystkich trzech rodzaiach przestępstwa, gdy połącza w sobie pierwsze iego względy w każdym, musi niewątpliwie pierwsze mieysce zaymować. Następuią ci, którzy tylko w dwóch rodzaiach przestępstwa, winni są iego pierwszych względów, a którzy w trzecim rodzaiu, albo mniey iak tamci, albo wcale niezawinili.

Na tem ogólnem prawidle oparła Kommissyia te podziały; ale w zastosowaniu ich do tylu różnorodnych zdarzeń, koniecznie zayść musiały nieiakie ograniczenia. Często wielkiemu przestępstwu w iednym rodzaiu, towarzyszyło w innych rodzaiach wykroczenie daleko mnieysze; a kiedy prawo, w takim przypadku, karze w miarę większego przestępstwa; więc trzeba było umieścić ie w właściwym mu podziale, chociażby taż sama osoba, podług innych wykroczeń, należała do niższych.

W rozmaitości przestępstw, nadewszystko baczyła Kommissyia, ażeby iednych względów nie mieszać z drugiemi; ażeby nie stracić z uwagi żadney znacznieyszey odcieni, ale każdemu względowi winy właściwe naznaczyć mieysce, i ściśle go zastósować do drugich. Takim sposobem utworzyło się iedenaście podziałów zbrodni.

Zeby się przekonać o ich dokładności, Kommissyia osądziła za rzecz potrzebną zrobić próbę samego rozgatunkowania winowayców, ale tylko próbę, albowiem rozgatunkowanie to należało do Sądu naywyższego i Kommissyia uprzedzać go nie mogła.

Musiała więc na nowo przebiedz, że tak powiemy, historyią każdego z obwinionych; przeyrzeć wszelkie zaskarżenia, z tych wyciągnąć przestępstwa iawnie stwierdzone uczynkami i własnem zeznaniem, i wyrazić ie obok nazwiska winowaycy. Takim sposobem ułożona została ogólna lista przestępnych, z krótkim ale dokładnym opisem ich zbrodni, a stósownie do nich oznaczony podział, do którego maią należeć. Przez to trudne zastósowanie, Kommissyia przekonała się, że i naywiększa liczba obwinionych, z dokładnością i zgodnie ze wszelkiemi okolicznościami, może się umieścić w podziałach przez nią proiektowanych, z następuiącemi tylko ograniczeniami:

1) W szczegółowem rozpoznaniu aktów dostrzeżono, że przestępstwa niektórych winowayców powiększaią się lub zmnieyszaią podług wyłącznych im okoliczności.

Powiększaią się: przez zgubne skutki niegodziwego przykładu, przez nadwerężenie karności woyskowey, przez mordercze czyny wyuzdaney dzikości.

Przeciwnie *zmnieyszaią się*: 1) przez oznaki żalu, iako to: przez zupełne opuszczenie taynego towarzystwa, przez zmianę iego zamiarów, przez zaniechanie gwałtownych środków; 2) przez osobisty postępek oskarżonego który iego winę umnieysza; 3) przez prędkie i szczere wyznanie na śledztwie; 4) nakoniec zmnieysza ie młodociany wiek przy weyściu do spisku. — Kommissyia musiała zwrócić uwagę na te szczególne okoliczności, i dla tego uporządkowawszy ostatnich równie iak i pierwszych winowayców, każdego w właściwem mieyscu uznała za rzecz słuszną, w ułożonym przez się oddzielnym spisie, wymienić te okoliczności dla decyzyi Naywyższego Sądu karnego.

2) Przestępstwa obwinionych stwierdzone są ich własnem zeznaniem. W całey rozległości tey sprawy znayduią się cztery tylko osoby, o których winie przekonywaią świadectwa a nie zeznanie. Ułożony o nich osobny rapport, Kommissyia przedstawiła do dalszey rozwagi Sądu naywyższego.

3) Jakkolwiek ciężkie są wykroczenia opisane w pierwszym podziale; znayduią się pomiędzy winowaycami tacy, którzy, z powodu szczególney natury swych zbrodni, nie mogą bydź porównani nawet z temi co do tego podziału należą. — Przewyższaiąc wszystkich we wszelkich okropnych zamysłach, potęgą swego przykładu, niegodziwością bez granic, zatwardziałą zaciętością, zimnem poświęceniem się do rzezi, nie mogą bydź z

niczem porównani. Kommissyia uznała, że należy ich oddzielić, i wskazać na osobney liście z wyrażeniem ich zbrodni.

Na tem kończyły się iey przedstawienia.

Naywyższy Sąd karny, przeyrzawszy ie ze wszelkiemi szczegółami, uznał większością głosów, że oprócz zbrodni, które stósownie do swego ogromu, nie mogły bydź objętemi w każdym podziale, liczba tych podziałów wiernie odpowiada różnym rodzaiom i powikłaniu przewinień.

W skutku tego Sąd naywyższy dopełniaiąc przepisów danych mu przez W. C. Mość, zaiął się wyznaczeniem kary na każdy podział. Przy tey czynności nie mógł z pomnieć ogólnego prawidła, iednogłośnie przezeń w samym początku ustanowionego, to iest: "że wszyscy oskarżeni bez różnicy, podług ścisłego brzmienia praw naszych, podlegaią karze śmierci.,, — A przeto, ieżeli oceniaiąc ten stopniowy podział kar, raczysz Nayiaśnieyszy Panie, darować życiem niektórych, — nie będzie to dziełem prawa, a tem bardziey dziełem Sądu; będzie to iedynie dziełem łaskawości Monarszey, będzie wyiątkiem na ten raz tylko, podług twego własnego postanowienia. A chociaż prawa nie mogą żadnych granic wyznaczyć łaskawości naywyższey włady, iednakże Sąd ośmiela się powiedzieć, że iest tak wysoki stopień zbrodni, tak ściśle połączony z bezpieczeństwem Monarchii, że zdaie się, iż nawet ta łaskawość mieysca mieć nie powinna. Z tego względu Sąd naywyższy przedstawia do decyzyi W. C. Mości następuiące punkta o karach.

1) Na winowayców, którzy dla szczególney natury i ogromu swych zbrodni, nie mogą się obiąć w liczbie podziałów, naznaczyć karę śmierci przez ćwiertowanie.

2) Na winowayców pierwszego podziału karę śmierci przez ścięcie głowy.

3) Winowayców podziału drugiego, skazać na tak nazwaną w prawach naszych śmierć cywilną, to iest, położyć głowę na stoku rusztowania, a następnie na całe życie skazać do ciężkich robót.

4) Winowayców podziału trzeciego, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, na całe życie do ciężkich robót.

5) Winowayców czwartego, piątego, szóstego i siódmego podziału, skazać na degradacyią i odebranie szlachectwa, następnie oddanie przez oznaczony czas do robót ciężkich, a potem na całe życie do koloniy.

6) Winowayców podziału osmego po degradacyi i odebraniu szlachectwa, na całe życie do koloniy

7) Winowayców podziału dziewiątego, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, do śmierci na Sybir.

8) Winowayców podziału dziesiątego, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, na prostych żołnierzy z prawem dosłużenia się.

9) Winowayców podziału iedenastego, po degradacyi na prostych żołnierzy z prawem dosłużenia się.

Dopełniwszy tych przepisów o karach, Sąd zaiął się wyznaczeniem przestępców na podziały i dla każdego osobny ułożył wyrok. Osnowa tych wyroków, to iest, nazwiska winowayców, główne rysy ich zbrodni, tudzież kary na nie, obięte są w osobnem piśmie, ułożonem z ogólnego protokółu i przy ninieyszem do rozstrzygnienia W. C. Mości podanem.

Z tego pisma W. C. Mość przekonać się raczysz:

1) Iż z pomiędzy 121 winowayców, wyrok Naywyższego Sądu karnego skazuie: pięciu do żadnego podziału nie należących, na śmierć przez ćwiertowanie; trzydziestu iedne obiętych w pierwszym podziale, na śmierć przez ścięcie głowy; siedemnastu podziału drugiego, na śmierć cywilną i oddanie na całe życie do ciężkich robót; dwóch do podziału trzeciego załączonych, na zawsze do ciężkich robót, trzydziestu ośmiu obiętych w czwartym, piątym, szóstym i siódmem podziale, na oznaczony czas do robót ciężkich, a potem przesłanie do osad; piętnastu wymienionych w osmym podziale, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, do osad na całe życie; trzech z podziału dziewiątego, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, na Syberyią do śmierci; iednego oznaczonego w podziale dziewiątym, po degradacyi i odebraniu szlachectwa, na prostego żołnierza z prawem dosługiwania się; ośmiu do podziału iedenastego należących, po degradacyi na prostych żołnierzy z takiemże prawem.

2) Po tem rozporządzeniu, z czterech obwinionych, których przestępstw okoliczności, a nie ich własne zeznania dowodzą, trzey pierwsi, iako to: Turgeniew, Xiążę Szichowski i Cębrikow, po oddzielnem roztrząśnieniu ich zbrodni, zostali umieszczeni w właściwych im podziałach, to iest, pier-

wszy w pierwszym, drugi w osmem, trzeci w iedenastym podziale, co się zaś tycze Górskiego, który nie iest obięty w żadnym, przytacza się tu wyiątek z osobnego iego protokółu.

Nakoniec Naywyższy Sąd karny poczytuie sobie za obowiązek donieść W. C. Mości, że wszelkie uchwały i sam wyrok stanowione były albo iednomyślnością, albo większością głosów.

Członkowie Synodu Świętego, zasiadaiący w Sądzie naywyższym, na końcu ogólnego protokółu, zgodnie z swoiemi zasadami i odpowiednio dawnym przykładom, zdanie swe obiawili w tych słowach: — "Wysłuchawszy w Sądzie naywyższym badań zbrodniarzy Stanu, Pestela, Ryleiewa i innych ich wspólników, którzy zamierzali Carobóystwo i wprowadzenie do Rossyi rządu republikanckiego; widząc ich występki wykryte z naywiększą oczywistością i własnemi ich zeznaniami stwierdzone, uznaiemy, że pomienieni zbrodniarze Stanu godni są kar naysroższych, i przeto nie sprzeciwiemy się wyrokowi, iaki na nich zapadnie: wszakże dla kapłańskiego stanu naszego nie możemy go podpisami naszemi zatwierdzić.,,

Nayiaśnieyszy Panie! od dnia, którego smutne wypadki obiawiły nam ten spisek; od owego dnia, kiedy obecnością Twoią stłumiłeś bunt w chwili samego wybuchu; wszyscy wierni poddani W. C. Mości, w zgodnem uniesieniu wdzięcznego serca, poznali, że nie będą zachwiane te wielkie przeznaczenia Rossyi, które Opatrzność Twoiey potężney dłoni zawierzyła. Następnie, kiedy widząc w tey sprawie, sprawę wszystkich cnych synów oyczyzny, sprawę całey Rossyi, przykładem Twoich dostoynych przodków, raczyłeś Nayiaśnieyszy Panie wezwać do Sądu pierwsze w narodzie zgromadzenia, przyłączaiąc im w pomoc znakomitych urzędników w woysku i służbie cywilney; dałeś przez to nowy dowód tey prawdy, że ieżeli ciemny duch zaburzeń, rozniecany postronnemi przykłady, może przeniknąć do Rossyi, to zamknięty w ciasnych granicach rozpaczaiącego szału i rozhukaney swawoli umysłu, nie zaszczepi się nigdy w iey wnętrzu niedostępnem dla niego; że w naszey oyczyźnie, miłość Monarchy i poświęcenie się dla tronu, oparte są na zasadniczych iey prawach, na iey obyczaiach, na charakterze wrodzonym.

Przeniknioný ważnością obowiązków, do których wezwanym został, Sąd naywyższy starał się z całey mocy usprawiedliwić to zaufanie, które W. C. Mość raczyłeś w nim położyć, i z niezmordowaną pilnością roztrząsaiąc zawiły bieg tey sprawy, szukał on, podług słów Twoich, iedney rzeczy; szukał sprawiedliwości, bezstronney, niezachwianey, sprawiedliwości ściśle zasadzoney na prawach i na mocy dowodów.

(*Oryginał podpisany przez Prezesa i członków Sądu Naywyższego.*)

Z Lizbony d. 8 Sierpnia.

Przeciw uszłem do Hiszpanii woyskom przedsięwzięte zostały surowe środki. Xiężna Reientka za karę buntu zniosła na zawsze pułki 17 i 24 piechoty, i 2gi jazdy. Officerowie i żołnierze, którzy do buntu należeli, maią bydź pod sąd woyskowy oddanemi. Tym zaś, którzy żałuią swego postępku, i w 8 dniach stawią się u Gubernatorów prowincyy Alenteio i Tras-ós-Montes, udzielone iest przebaczenie, i będą z nich dwa pułki piechoty 25 i 26 i ieden jazdy pod Nrem 13 urządzone.

Wyznaczona kommissyia do urządzenia obioru Deputowanych do powszechnych Stanów ukończyła iuż swoie dzieło i Rejentka podziękowała iey członkom za ich gorliwość. Stany zebrać się maią dnia 19go Września i sądzą, że ich posiedzenia przeciągną się do 12 Października, iako rocznicy urodzin Cesarza Piotra.

Dalszy ciąg Konstytucyi Królestwa Portugalskiego.

Tytuł V. O Królu.

Rozdział 1wszy o pośredniczącey Władzy.

71) Pośrednicząca Władza iest kluczem do całego politycznego gmachu. Należy ona szczególniey do Króla, iako Naczelnika narodu, ażeby nieprzerwanie starał się o utrzymanie niepodległości, równowagi i zgodno-

ści pomiędzy Władzami politycznemi. 72) Osoba Króla iest nietykalna i święta, i niepodlega żadney odpowiedzialności. 73) Tytuły iego są: Król Portugalii i Algarbiiów z tey i ztamtey strony morza w Afryce, Pan-Gwinei i zdobyciów, żeglugi i handlu Etiopii, Arabii, Persyi i Indyiów; dawane mu będzie nazwisko Naywierniey szego N. Króla. 74) Król odbywa pośredniczącą władę w sposobie następuiącym: 1. Przez mianowanie Parów w nieograniczoney liczbie; 2. przez zwoływanie nadzwyczayne Stanów oprócz oznaczonego czasu gdy tego dobro państwa wymagać będzie; 3. przez sankcyionowanie uchwał i postanowień powszechnych Stanów, dla nadania im mocy prawa (wedle art: 60); 4. przez odłożenie lub przyśpieszenie zwołania Stanów, i przez rozwiązanie Izby Deputowanych ieżeli tego dobro kraiu wymaga i nakazanie obrania zaraz inney; 5. przez dowolne oddalenie i przyymowanie Ministrów; 6. przez zawieszenie sędziów (w przypadku art: 221); 7. przez złagodzenie wyrokami naznaczoney kary i ułaskawienie zbrodniarzy; 8. przez udzielenie przebaczenia w nagłey potrzebie i gdy ludzkość i dobro kraia wymagaią.

Rozdział 2gi. O Władzy wykonawczey.

75) Król iest Naczelnikiem Władzy wykonawczey. Głównemi iego prerogatywami są: 1. zwołuie dnia 2 Maia w 4tym roku istnieiącego prawodawstwa powszechne Stany w Królestwie, a w osadach rokiem pierwey; 2. mianuie Biskupów i rozdaie prebendy; 3. osadza obywatelskie i polityczne urzędy; 4. mianuie dowodców sił lądowey i morskiey, i odwołuie ile razy dobro kraiu tego wymaga; 5. mianuie Posłów i innych kraiowych i handlowych Ajentów; 6. kieruie układami narodami; 7. zawiera przymierza, subsydyyne i handlowe traktaty, i podaie one, nie to zgadza się z interessem i bezpieczeństwem kraiu, do wiadomości powszechnych Stanów. Jeżeli zawarte w czasach pokoiu traktaty tyczą się ustąpienia lub zamiany iakiey części należącey do Królestwa posiadłości, nie będą zatwierdzone, poki Stany na to niezezwolą; 8. wypowiada woynę i zawiera pokóy, donosząc o tem Stanom ile dobro kraiu dozwala; 9. wydaie patenta naturalizacyi wedle przepisów prawa; 10. udziela tytuły, honorowe znaki, ordery i odznaczenia iako nagrodę za uczynione kraiowi usługi, naznacza ze skarbu pensyie z zastrzeżeniem zezwolenia Stanów; 11. wydaie wyroki, instrukcyie i przepisy względem dokładnieyszego uskutecznienia ustaw; 12. naznaczone przez Stany przychody kraiowe rozkazuie na odnogi administracyi obracać; 13. udziela lub odmawia swoiego zezwolenia na uskutecznienie uchwał zgromadzenia kościelnego i listów Apostolskich, iako też wszelkich innych rozporządzeń duchownych, ieżeli nie sprzeciwiaią się Konstytucyi, które ieżeli zawieraią powszechne urządzenia otrzymać powinny zezwolenie Stanów; 14. ogółem stara się w przepisanym przez Konstytucyią sposobie o to wszystko, co się tycze wewnętrzney spokoyności państwa. 76) Nim Król rozpocznie władzę swoie, wykona przed Prezesem Parów na połączonem posiedzeniu obu Izb przysięgę następuiącą: " Poprzysięgam utrzymać Rzymsko-Katolicką Religiią, polityczną Konstytucyią Portugalskiego narodu i wszystkie inne ustawy państwa zachować i zachować kazać, i wszędzie ile iest w mocy moiey starać się o dobro powszechne narodu.,, 77) Król nie może bez zezwolenia Stanów z Królestwa wyiechać; a ieżeli to uczyni, tedy oznaczać to będzie, iż zrzekł się korony.

Rozdział 3ci. O Rodzinie Królewskiey i iey uposażeniu.

78) Domysłowy Dziedzic tronu nosić będzie tytuł Następcy tronu, a naystarszy syn iego Xcia Beiry; wszyscy zaś inni Xiążęta Infantów. Domysłowy Następca tronu i Xżę Beiry tytułowanemi będą Ich Królewskie Wysokości, Infantowie zaś Ich Wysokości. 79) Po skończeniu lat 14 domysłowy Następca tronu złoży w połączonych Izbach przed Prezesem Izby Parów następuiącą przysięgę: "Poprzysięgam utrzymać Rzymsko-Katolicką Religiią, ulegać polityczney Konstytucyi i ustawom, i posłusznym bydź Królowi." 80) Skoro Król wstąpi na tron, powszechne Stany oznaczą dla niego i iego małżonki odpowiadaiące ich wysokiey godności uposażenie. 81) Stany oznaczą także uposażenie dla Xcia Dziedzicznego i dla Infantów zaraz po ich urodzeniu. 82) Skoro Xiężniczki czyli Infantki póydą za mąż wyznaczą im Stany posag, i uposażenie na ówczas ustaie. 83) Jeżeli ożenią się Infantowie i za granicą mieszkanie swoie założą, oznaczą im Stany raz na zawsze pewną do wypłacenia summę, a dotychczasowe ich uposażenie ustaie. 84) Orzeczone w poprzedzaiącym artykule posagi będą ze skarbu publicznego wyznaczoney przez Króla osobie wypłacone. 85) Posiadane teraz przez Króla pałace i włości, pozostaną własnością iego Następców; Stany uchwalą pieniądze na nabycia i budowy, iakie dla przystoyności i zabawy J. K. Mci za potrzebne uznaią.

Rozdział 4ty O Następstwie Tronu.

86) Królowa Donna Marya II. z Bożey łaski i uroczyste ustąpienie iey Tronu przez Don Pedro I. Cesarza Brazylii, panuie na zawsze w Portugalii. 87) Prawe potomstwo następuie na tron w porządku pierworodzeństwa; zawsze iednak bliższa linia przed dalszą, iako też w tey samey linii męzka przed żeńską, a w iednakowey płci starsza przed młodszą. 88) Jeżeli prawe potomstwo Królowey Donny Maryi II. wygaśnie, przypada korona na liniią poboczną. 89) Żaden cudzoziemiec nie może bydź na tron Portugalski powołany. 90) Zaślubienie Następczyny tronu następuie zawsze za zezwaleniem Króla, ale nigdy z cudzoziemcym. Jeżeliby Król przed doyściem tego zaślubienia umarł tedy nastąpić nie może bez zezwolenia Stanów. Małżonek iey niema żadnego udziału w rządzie, i otrzyma iedynie tytuł Króla, gdy mu Królowa urodzi dziecię.

Rozdział 5ty O Rejencyi podczas nieletności lub inney okoliczności, któraby nie dozwalała samemu Królowi rządzić.

91) Aż do ukończenia lat 18 zostaie Król małoletnim. 92) Podczas nieletności Króla państwo rządzone będzie przez Rejencyią, która przypada na naybliższego krewnego Króla w porządku następstwa tronu, a ten więcey nad 25 lat mieć musi. 93) Jeżeli Król niema krewnego, który te przymioty posiada, tedy wyznaczą Stany z 3 członków złożoną Rejencyią, w którey naystarszy prezyduie. 94) Aż do zaprowadzenia powyższey Rejencyi sprawować ią tymczasowo będą dway Ministrowie państwa i sprawiedliwości, i dway naystarsi Radcy stanu pod prezydencyią owdowiałey Królowey, a gdyby ta nie żyła, naystarszego Radcy. 95) W przypadku śmierci Królowey mąż iey prezyduie w Rejencyi. 96) Gdyby cielesne lub umysłowe przyczyny nie dozwalały Królowi trudnić się rządem, o czem większość każdey Izby przekonać się powinna, tedy Następca iego, ieżeli ma lat 18, prowadzi w iego imieniu rządy. 97) Rejent i Rejencyia wykonywaią przysięgę wedle art. 75. z dodatkiem tylko, iż będą Królowi wiernemi i oddadzą mu rządy skoro lat doydzie lub wyydzie z choroby. 98) Akta Rejencyi lub Rejenta wychodzić będą w imieniu Króla. 99) Rejent lub Rejencyia nie są odpowiedzialnemi. 100 Opiekunem małoletniego Następcy tronu iest oznaczony testamentem przez Oyca, gdyby zaś nie był oznaczony, tedy Królowa matka, a w iey niedostatku Stany wyznaczą opiekuna. Nie może nim atoli bydź ten, na którego w przypadku śmierci małoletniego Króla przypada korona.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

DODATEK
DO Nro 73.
GAZETY KRAKOWSKIEY

z KRAKOWA dnia 10 WRZEŚNIA 1826 ROKU w NIEDZIELĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla łepszego porownania zredukowany na O° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na O5 2.	Therm: czyli stop: zim i ciepła	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Wrześ:	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 4, 051	+14. 2	82	Pułn: Ws: Słaby	Pochmurno	
12	„ 3, 426	+21. 8	70	„ „	Słońce z Chmur:	
5. 3	„ 2, 982	+23. 2	64	„ „	Chmury	
9	„ 2, 578	+17. 6	70	„ „	Pochmurno	
7	27 2, 355	+13. 8	83	Zachod: Słaby	Pochmurno	w nocy deszcz i grzm:
6. 12	„ 2, 445	+18. 6	71	Połud: Za: Słaby	„	o go: 1 1/2 deszcz.
3	„ 2, 348	+18. 6	79	Pułnocny Słaby	„	
9	„ 2, 478	+14. 0	83	„ „	Chmury	
7	27 2, 566	+12. 4	81	Wschod: Słaby	Pogoda	
7. 12	„ 2, 561	+20. 0	67	„ „	Słońce z Chmur:	
3	„ 2, 247	+21. 2	65	Pułn: Ws: Słaby	„	
9	„ 1, 894	+15. 6	82	„ „	Pochmurno	W nocy deszcz.
Wrze: 7	27 2, 401	+12. 2	78	Pułn: Ws: Słaby	Pochmurno	
8. 12	„ 3, [illegible]45	+15. 0	79	Zachod: Mocny	Słońce z Chmur:	
3	„ 3, 546	+15. 4	69	„ „	Pochmurno	
9	„ 4, 107	+11. 2	79	„ Słaby	Chmury	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

Z Paryża d. 25 Sierpnia.

Król rozkazał, aby Ludwikowi XVIII. wystawiony był pomnik na placu Burbon. Onegday prezydował J. K. M. na radzie gabinetowey która do godziny w pół do piątey trwała.

Jedno z pism tuteyszych uchodzące za Ministrowskie (Chorągiew biała) donosi z Hi-

szpanii co następuie: "Nigdy nie był ieszcze nasz skarb w tak złym stanie iak teraz. Żaden z urzędników cywilnych nie iest od 11 miesięcy płatny. Podatki nie są nigdzie płacone. Urodzaie, które przed dwiema miesiącami naypomyślnieysze widoki wystawiały, zaginęły prawie w La Mancha, Andaluzyi, Murcyi i niemal w całey Walencyi. Ulewy zniszczyły zupełnie pszenicę i żyto; rolnik nie zebrał iak tylko słomę. Względem przyszłey zimy zachodzi wielka obawa.,,

P. Eynard rozkazał z Cerigo posłać do Grabuza (na Kandyi) 520,000 funtów mąki i kukurycy, a 150,000 funtów mąki Bejowi Mainy, którego mieszkańcy dla niedostatku żywności w Morei, wielki głód cierpią.

W liście Jenerała Roche, który z Grecyi powrócił, pisanym z Kwarantanty w Tulonie pod dniem 27 Lipca do P. Eynarda, wyczytuiemy co następuie: "Przy odieździe moim z Napoli di Romania zawinęły trzy przez WPana wysłane okręty z żywnością, i Prezydent Zaimi, który z swoiemi kollegami przyszedł mnie pożegnać, uściskał mnie z wyrażeniem: "Proszę WPana, Mci Jenerale, oświadcz kommitetowi, że cała znaczna ludność Napoli winna iest staraniom P. Eynarda, iż posiada chleb z dobroczynności związków Europeyskich.,, — Ośmnastu Rumeliotskich i Suliotskich dowodców, na których czele znaydował się Noto Bozaris, złożyli Jenerałowi Roche, gdy zabierał się do odiazdu do Francyi, dnia 13 Czerwca, podziękowanie na piśmie za iego przychylność do sprawy Grecyi, w którem piśmie oświadczyli oraz, iż do ostatniey chwili nie przestaną walczyć za wolność Grecyi.

P. Alexander Lameth złożył tuteyszemu związkowi przyiaciół Greków w imieniu Xcia Orleanu 6000 Fr. na zakupienie lekarstw i narzędzi dla szpitalów Greckich. Rzeczony związek postanowił wysłać nowy transport żywności do twierdz Gredzkich.

Konstanty Piron, autor biiografii Dam dworskich, skazany przez sąd został na dwumiesięczne więzienie i zapłacenie 50 Fr. kary pieniężney, a Drukarz tego pisemka Belin na zapłacenie 100 Fr. oba zaś na zapłacenie kosztów sądowych.

Z Londynu d 20 Sierpnia.

Xżę Devonshire naiął w Moskwie pałac Jenerała Szepiłow, naypięknieyszy gmach w tem mieście. Płaci za cały czas tam bawienia swoiego półtrzecia tysiąca gwineów.

Nowy Amerykański Poseł, P. Gallatin, ma tu ważne zlecenia tyczące się stosunków między Angliią i Ziednoczonemi Stanami do załatwienia, a mianowicie iak iedna z Gazet Amerykańskich pisze: 1) Względem oznaczenia północnowschodniey granicy; 2) Względem żeglugi na rzece S. Wawrzeńca; 3) Względem rozgraniczenia na północnozachodnim brzegu; 4) Względem osadniczego handlu i 5) porozumienia się względem niewolników.

Stan Irlandyi iest nader zasmucaiący: brakuie tam wody, ziemniaków, pieniędzy i lekarzów z powodu mnóstwa chorób. Gazeta *Times* pisze, iż ieżeli sprawa Katolików będzie dłużey odwłoczona, tedy Irlandyia zginie lub będzie musiała bydź na nowo orężem zdobywana.

Dnia 4 Lipca z wielką okazałością popiersie Jenerała Lafayette postawione zostało w sali posłuchania Wielkorządcy Nowegoiorku pomiędzy popiersiami Washingtona i Franklina.

Podług listów z Vera-Cruz pod d. 12 Czerwca miasto to iest prawie całe opuszczone, gdyż od miesiąca zaraźliwa gorączka czyni w niem wielkie spustoszenia.

Admirał Brown, dowódca eskadry Buenos-Ayres, w nocy na 1 Maia uderzył na Brazyliyską fregatę Cesarzowa o 60 działach i 500 ludzi w samem porcie Montevideo i wielką zadał iey klęskę; kapitan iey i 100 ludzi zabitych zostało. Gdy się to działo eskadra Brazyliyska znaydowała się o dwie Angielskie mile od Montevideo.

Z Buenos-Ayres piszą pod d. 3 Czerwca, że dway wysłańcy od Rzeczypospolitey rzeki Plata do Oswobodzcy Boliwara z prośbą o zakończenie woyny między tą Rzpltą i Brazylią, mieli dnia 1 Stycznia posłuchanie pożegnania. Wypadek ich poselstwa, które prawie trzy miesiące trwało, nie iest wiadomy. W tymże dniu wydał Boliwar do mieszkańców Rzeczypospolitey Boliwa (wyższego Peru) następuiącą odezwę: " W Chuquisaca dnia 1 Stycznia 1826. Współobywatele! Dla każdego republikanina święty obowiązek wkłada na mnie przyiemną konieczność do zdania Reprezentantom sprawy z moiego urzędowania. Zgromadza się Kongres Peruwiański, a ia obowiązany iestem złożyć w iego ręce powierzoną mi Władzę. Udaię się w tym celu do Limy; ale oddalam się z prawdziwą boleścią na chwilę z waszey oyczyzny, którą moie serce, jako noszącą moie nazwisko za swoią uznaie. Współobywatele! Wasi Reprezentanci obiawili mi wasze życzenia, które, ile odemnie zależy, maią bydź spełnione. Będziecie niepodległym narodem uznanemi; otrzymacie naywolnieyszą w świecie konstytucyią; wasze organiczne ustawy godne będą naywyższego stopnia cywilizacyi. Wielki Marszałek Ayacucho (Jenerał Sucre) pozostanie na czele waszey administracyi, a dzień 25 Maia będzie dniem, od którego rachować się będzie byt Oliwii; to wam przyrzekam. *Boliwar*.,,

— Dnia 26. —

Gabinetowa rada, która zapowiedzianą była na 5 Września, odbędzie się iuż we wtorek.

Czynności handlowe i fabryczne zdaią się coraz bardziey powiększać i odwaga powraca. — Zbożowy handel także się polepsza; ięczmienia i owsa znaczna ilość będzie musiała bydź z stałego lądu sprowadzoną, gdyż oba ziarna w całey Anglii tego roku chybiły. — Roczną potzębę zboża w całym naszym kraiu podaią do 15 mill. kwarterów pszenicy, 12 mill. ięczmienia, 26 mill. owsa i 2 mill. żyta, grochu, i bobu, ogółem 55 mill. kwarterów wszystkich gatunków (kwarter 2 korce Polskie.)

Dwa przeznaczone do wyprawy Lorda Cochrane do Grecyi parowe okręty Entreprise i Irresistible, stoią teraz na kotwicy przed Deptford. Zbudowane i urządzone są z zastosowaniem do wód Greckich, tak iż do każdey ciaśniny wniyść mogą, każdy z nich posiada dwie parowe machiny, wyrównywaiące sile 80 koni, i unieść może 14 do 16 sześcio i ośmiofuntowych dział i 2 do 3 moździerzy. Celnicy pilnuią nieustannie, aby nie nabrały ammunicyi.

Od granic Tureckich d. 13 Sierpnia.

Nadeszłe do Ankony listy z Korfu pod dniem 2 Sierpnia, zapewniaią powtórnie, że Lord Cochrane przybył na końcu Lipca do Napoli di Romania, lecz nie staie jeszcze dalszych wiadomości.— Napoli znayduie się w dobrym bardzo stanie i ma bydź na 18 miesięcy w żywność opatrzone.

Mainoci odrzucili z pogardą uczynione im przez Ibrahima Baszę propozycyie. Basza ten po poniesioney od Mainotów pod Armiro klęsce stoi ciągle ieszcze między Modon i Koron. — Z okolic Smirny nadeszła do Korfu wiadomość, że Kapitan Basza powtórnie uderzył na wyspę Samos; lecz z iakim skutkiem ieszcze niewiadomo. Hydra, pod którą połączyła się cała morska siła Grecka gotuie się do dzielney obrony.

Podług doniesień z Saloniki pod dniem 20 Lipca Grecy zrobili nowe powstanie pod Kassandrą, które do dnia powyższego nie było przytłumione. Wszyscy znayduiący się tam Turcy zostali przez Greków wyciętemi; liczbę ich podaią do 500. — Basza Bośnii uwiadomił tamecznych Prymatów Greckich, iż nie myśli uznać fermanu Sułtana znoszącego Janczarów.

Na brzegach Syryi grassuie morowe powietrze, które i w Modon ieszcze nie ustało.

Kommitet narodowego Greckiego Zgromadzenia doniósł bawiącemu tu P. Spaniolakti pod d. 22 Czerwca, że upoważniony został do odwołania Deputowanych greckich z Londynu i żądania od nich złożenia rachunków. Na ich zaś mieysce przeznaczonemi będą trzey mężowie, z których iednym będzie P. Spaniolakti, a dwiema drugiemi znakomici Anglicy.

Ciągle ieszcze nadchodzą z stałego lądu znaczne summy pieniędzy do banku tuteyszego. Jedn kże ten boi się zniżyć ubytku na zmianie 5cioprocentowych obligacyy, ażeby znowu chciwość nie pochłonęła gotowizny.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę to iest dnia 10 Września 1826 r. iako w Wilią Uroczystości Ogłoszenia Wolney Rzeczypospolitey Krakowskiey, daną będzie wcale nowa bardzo zabawna komedya z niemieckiego Pani Weisenthurm naśladowana w 3ch aktach: *Lekarstwo bez recepty i apteki.* Pomiędzy aktami exekwowane będą nowe Tańce Polskie. — Zakończą widowisko stósowne do uroczystości dnia tego *Deklamacya i Kantata* exekwowane przed stósownym do dnia tak świetnego *Obrazem* oraz przy Illuminacyi całego teatru.

DONIESIENIA.

W dniu 12 Września r. b. 1826 o godzinie 9 ranney, w gmachu Sukiennice zwanym, w drodze exekucyi Sądowey odbędzie się publiczna licytacyia, książek różnych Autorów w ięzyku Niemieckim, zaś później po odbytey tey licytacyi, sprzedane zostaną: Komoda, postumenta gipsowe, szafa, stoliki, łóżko żelazne, faski drewniane, &c. Chęć zatym licytowania maiących, podpisany Komornik na czas i mieysce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 6 Września 1826 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

W Kaźmierzu przy Krakowie w Domu pod L. 99 dnia 12 Września 1826 r. o godzinie 2giey po południu sprzedane zostaną ruchomości w drodze exekucyi Sądowey kanapy, krzesła, stoły, zwierciadła, klawicembał, szafy, i inne zaraz za gotową zapłatę w monecie Courant. — W Krakowie dnia 6 Września 1826 r.

Skorczyński, Kom: Sąd.

W Krakowie gmachu Sukiennicach dnia 12 Września b. r. o godz: 10 ranney sprzedaż przez licytacyią odbędzie się: pereł sznurków 6 sztuk 594 Uryańskich, za gotową zaraz zapłatę, które zawsze zobaczyć można w domu pod L. 26 przy ulicy Grodzkiey.

W Krakowie dnia 25 Sierpnia 1825 roku.

Skorczyński, Kom: Sąd.

Podpisany Notaryusz publiczny W. M. Krakowa z Okręgiem, w skutek Reskryptu Wysokiego Trybunału z dnia 22 Sierpnia r. b. 1826 do Nru 3275 wydanego, zawiadomia Szanowną Publiczność, iż ruchomości po ś. p. Annie Dzierżbińskiey pozostałe, iako to: suknie, bielizna, pościel, porcelana, fajans, szkło, srebro i kosztowności, zegarki, stolarszczyzna, i różne gospodarskie sprzęty, w dniu 12 Września i następnych r. b. w Krakowie w Domu Nro 484/5 przy Ulicy S. Jana, przez publiczną licytacyią za gotową srebrną Courant monetę sprzedane będą. — W Krakowie d. 2 Września 1826 r. *Leo Pszczółkowski.*